

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2016
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ (Λκ. ιη' 18-27)
(27-11-2016)

Τὸ νὰ κατέχει κανεὶς ὑλικά ἀγαθὰ δὲν εἶναι πρᾶγμα κακό. Ἄλλωστε ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἄπειρα παραδείγματα πλουσίων, οἱ ὅποιοι ὄχι μόνο δὲν κατακρίνονται γιὰ τὴν οἰκονομική τους ἐπιφάνεια, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἐπαινοῦνται γιὰ τὸν τρόπο πὺν διαχειρίστηκαν τὸν πλοῦτο τους. Τὸ κακὸ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴ στιγμή πὺν ὁ ἄνθρωπος γίνεται πλεονέκτης· θέλει νὰ ἀποκτήσει ὄλο καὶ περισσότερα καὶ κλείνει τὰ σπλάγχνα του στὸν συνάνθρωπό του πὺν ἔχει ἀνάγκη. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς πέρασε τὴν ἐπίγειο ζωὴ Του χωρὶς νὰ ἔχει «*ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ*» καὶ σὲ πλεῖστες περιπτώσεις κατέκρινε ἔντονα τὴν προσκόλλησι πρὸς τὸν ἐπίγειο πλοῦτο. Καὶ τοῦτο ὄχι χωρὶς λόγο: ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν προσκόλλησή του στὸν πλοῦτο, τότε γλιτώνει καὶ ἀπὸ τὴ δουλεία τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἐξουσία τοῦ πονηροῦ. Ἡ χριστιανικὴ ζωὴ, καθὸ ζωὴ ἐλευθερίας, ἀπαιτεῖ ἀποδέσμευσι ἀπὸ τὴ δυναστεία τοῦ πλούτου, πὺν καταδυναστεύει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ὑποτάσσει στὸ χρῆμα, ἐμποδίζοντάς τον ταυτόχρονα νὰ σηκώσει τὸ κεφάλι του στὸν οὐρανό.

Στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ἕνας ἄρχοντας πλυσίασε τὸν Χριστὸ καὶ τὸν ρώτησε μὲ ποιὸ τρόπο θὰ κληρονομοῦσε τὴν αἰώνια ζωὴ. Ἀσφαλῶς τὸ ἐρώτημα ἔκρυβε τὴν ἐσωτερικὴ του ἀνησυχία. Ἡ ἀντίδρασή του, ὄμως, μετὰ τὴν ἀπάντησι τοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύει καὶ τὴν προσκόλλησι πὺν εἶχε στὴν περιουσία του. Γι' αὐτό, καὶ ὅταν ἄκουσε τὸν Χριστὸ νὰ τοῦ λέει πῶς, ἐφόσον ἐπιζητεῖ τὴν τελειότητα καὶ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, πρέπει νὰ δώσει ὄλη τὴν περιουσία του στοὺς φτωχοὺς καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθήσει, ἀμέσως ἄλλαξε διάθεσι, ἔγινε περίλυπος καὶ ἀπομακρύνθηκε. Ἡ προσκόλλησι στὴ μεγάλη του, προφανῶς, περιουσία, δὲν τοῦ ἐπέτρεψε νὰ παραμείνει κοντὰ στὸν Χριστό. Ἐτσι ἔφυγε ἀπὸ κοντὰ Του.

Ἡ κατοχὴ ὑλικοῦ πλούτου καὶ ἡ προσκόλλησι σὲ αὐτὸν αἰχμαλωτίζει τὸν ἄνθρωπο. Ἐπομένως, ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά εἶναι δοσμένη στὸν πλοῦτο καὶ ὄχι στὸν Χριστό, ἐμποδίζεται ἀπὸ μόνος του νὰ

εἰσέλθει στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς, μετὰ τὴν ἀποχώρηση τοῦ πλούσιου νέου, κάνει τὴν τραγικὴ διαπίστωση «*πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ!*». Δὲν λέει ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ σωθοῦν καὶ οἱ πλούσιοι, ἀλλὰ ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολο, ὅσο δύσκολο εἶναι γιὰ ἓνα χοντρὸ σχοινὶ νὰ χωρέσει ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας. Γίνεται, ὅμως, εὐκόλο ὅταν οἱ πλούσιοι παύσουν νὰ εἶναι προσκολλημένοι στὸ χρῆμα καὶ τὸ χρησιμοποιήσουν ὀρθά, ὅπως ἀρμόζει στοὺς βαπτισμένους καὶ ἀναγεννημένους ἀνθρώπους.

Ὁ πόθος τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία πρέπει νὰ χαρακτηρίζει κάθε χριστιανό, ὁδηγεῖ στὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ πλούτου ὄχι πετώντας ἀλλὰ χρησιμοποιώντας αὐτὸν ὡς μέσο γιὰ τὴν ὑπηρεσία τοῦ ἐμπερίστατου συνανθρώπου. Οἱ Χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ ἔχουν πραγματικὴ αὐτάρκεια στὰ ὑλικά πράγματα, ἡ ὁποία δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ ἡ ὀλιγάρκεια.

Ὁ πλοῦτος καὶ ὁ χορτασμὸς πρέπει νὰ ἐπιζητοῦνται μόνο στὰ πνευματικά καὶ ὄχι στὰ ὑλικά ἀγαθά. Ὄταν, ὅμως, ὁ πλοῦτος μένει προστατευμένος στὶς ἀποθήκες καὶ στὶς τράπεζες χωρὶς νὰ χρησιμοποιεῖται φιλόανθρωπα, τότε ἀποδεικνύει τὸν διαχειριστὴ του ὡς ἄνθρωπο ποὺ φέρει μάταια τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ. Ὁ Μ. Βασίλειος γράφει «ὁ ἀγαπῶν τὸν πλησίον του, ὅπως τὸν ἑαυτὸ του, δὲν θέλει νὰ ἔχει περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνον. Ὄταν ὅμως ἀρχίσει νὰ μαζεύει καὶ νὰ αὐξάνει τὴν περιουσία του, στρέφοντας τὴν καρδιά του σὲ αὐτή, τότε δείχνει ὅτι τοῦ λείπει ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ». Ἐτσι ἐνῶ ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ εἶναι δούλος τοῦ Χριστοῦ, καταλήγει δούλος τοῦ χρήματος.

Ἐν προκειμένῳ εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ ἡ προτροπὴ τοῦ ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ: «Μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεὸς τὸν πλοῦτον; Ἐχομεν χρέος νὰ τρώγωμεν καὶ νὰ πίνωμεν τὸ ἀρκετὸν μας, τὰ ρουχαλάκια μας τὰ ἀρκετὰ καὶ τὰ ἐπίλοιπα νὰ τὰ ξοδιάζωμεν εἰς τοὺς πτωχοὺς διὰ τὴν ψυχὴν μας. Καὶ δὲν μᾶς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν πλοῦτον διὰ νὰ πολυτρώγωμεν καὶ νὰ κάνωμεν πολῦτιμα φορέματα καὶ παλάτια ὑψηλά, νὰ χορεύουν τὰ ποντίκια αὔριο καὶ οἱ πτωχοὶ νὰ ἀποθαίνουν ἀπὸ τὴν πείναν. Αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος μας, ἀδελφοί μου, ἔτσι τὸ ἐξεύρετε. Ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ὕστερα ἔτσι νὰ κάμνετε ἂν θέλετε νὰ σωθῆτε».